

57.

koiliblikas

august 2020

*ETeKLi aastanäituse Vabadus
avamisel Nooruse galeriis.*

Foto Tuuli Reinsoo

Marilyn Piirsalu video Weavedance

Aastanäitus VABADUS

Tartus galeriis Noorus 18. juuni – 11. juuli 2020.

ETeKL aastanäitusel 2020 eksponeeritakse töid, mis seostuvad tekstiili kui väljendusvahendiga kontseptsiooni, materjali või tehnika kaudu. Seekord ei olnud teose valmimise aeg piiratud ja nii võib kõrvuti äsja valminutega näha ka mitme aasta taguseid teoseid, mida pole varem aastanäitustel eksponeeritud. Näitusel osalejad valis esitatud taotluste hulgast ETeKLi juhatuse poolt kokku kutsutud žürii koosseisus Lylian Meister, Heleri Alexandra Sits ja Madis Liplap. Näitusele esitatud taotluste arv oli muljetavaldav, žürii lähtus valiku tegemisel näituse teemast ja esitatud materjalidest, pidades silmas ka näitusekomplekti terviklikkust ning galerii mahutavust.

Näitusel osalevad autorid:

Frank Abner, Pilvi Blankin Jones, Kaie Böning, Sigrid Huik, Elna Kaasik, Mariann Kallas, Mari-Triin Kirs, Anneli Kurm, Peeter Kuutma, Riste Laasberg, Maasike Maasik, Epp Mardi, Siiri Minka, Aet Ollisaar, Kadi Pajupuu/Marilyn Piirsalu, Ene Pars, Erika Pedak, Tuuli Reinsoo, Merike Roodla, Ljudmila Swarczewskaja, Kaire Tali, Reet Talimaa, Maryliis Teinfeldt-Grins, Milvi Thalheim.

Samaaegselt näitusega Vabadus oli galeriis Noorus võimalik tutvuda Pallase tekstiiliosakonna lõputöödega, tööde autorid on Maryliis Teinfeldt-Grins, Marili Järv, Victoria Käesel ja Yuuki Vähi.

Siiri Minka "Ema raamat"

Maryliis Teinfeldt "Masks of Mine"

Erika Pedak "Rotid lahkuvad"

**Merike Roodla "Pole võimalik loota
heale õnnele – peab olema valmis
läbi kukkuma."**

Näitust kureeris Eesti
Tekstiilikunstnike Liidu juhatus.
Näituse kujundas Madis Liplap
Aastanäituse toimumist toetas Eesti
Kultuurkapital

Kaie Böning "Vesi allpool vett"

Maasike Maasik
"Lõimunud"

Milvi Thalheim "Metsarajad / Kirioja ja Aiametsa"

Tekstiilikunstnikud näituse avamisel.

Vaateid Vabadusele.
Fotod Toomas Huik.

konkursil „Eesti Posti jõulupostmark 2019“ ja teise koha Kohtla-Järve Riigigümnaasiumi kunstikonkursil. Aasta alguses toimus Hop galeriis Krista Leesi isikunäitus „Herringbone by Krista Leesi“, mille keskmes oli mustridisain kui omamoodi kunstiilik. Installatiivse näituse inspiratsiooniallikaks oli nii traditsioonilise kangatööbi *herringbone* (kalasaba) mustri kujundusprintsip kui ka selle ingliskeelne nimetus (herring, eesti k heeringas). Oktoobris kutsus ETDM Krista Leesi kujundama väljapanekut näituste sarjas „Tuba“, mille eesmärgiks on panna kaasaegseid kunstnikke ja disainereid suhestuma muuseumi kogudega. Projektile uute teoste loomisel sai Krista Leesi inspiratsiooni muuseumi ümbritsevast välisest keskkonnast, aga ka igapäevasest elust aastal 2019. Krista Leesi on pälvinud tunnustuse Aasta Tekstiilikunstnik ka 2001. ja 2014. aasta loomingulise tegevuse eest.

Aasta Nooreks Tekstiilikunstnikuks 2019 valiti Maryliis Teinfeldt-Grins

Maryliis Teinfeldt-Grins on Kõrgema Kunstikooli Pallas üliõpilane, kelle loominguline aktiivsus on muljetavaldav. Olles samaaegselt nii katsetaja kui süsteemne vaatleja, paeluvad Maryliisi ühiskondlikult olulised teemad. Tema portfoolios leidub nii visandeid kui installatsioone, teostatud tööde materjalivalikud on põnevad ja ootamatud. Viimasel ajal on Maryliis Teinfeldt-Grins tegelenud mälestuste maastike (taas)-avastamisega, sel kevadel kaitseb autor Pallases lõputööd. Õppimise ajal on Maryliis täiendanud end ka Läti Kunstiakadeemias ja käinud praktikal Londonis, osalenud mitmetel näitustel ning konkurssidel. 2019. aastal pälvis Maryliis Teinfeldt-Grins Tartu Valla loomingulise stipendiumi ning Kultuuriministeeriumi poolt välja antava Eduard Wiiralti stipendiumi.

Tekstiilipreemiad 2019

17. märtsil 2020 kogunes virtuaalselt loomevaldkonna esindajatest koosnev žürii, et tunnustada tekstiilikunstnike 2019. aasta erialast tegevust.

Žürii koosseisu kuulusid Aasta Tekstiilikunstnik 2018 Lylia Meister, Aasta Noor Tekstiilikunstnik 2018 Mari-Triin Kirs, sisearhitekt Andres Labi, Eesti Kunstnike Liidu president Elin Kard, Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumi direktor ja disainikogu kuraator Kai Lobjakas, kunstiteadlane Vappu Thurlow ning disainikriitik Karin Paulus. Tekstiilikunstnike tegevust tunnustati neljas kategoorias – Aasta Tekstiilikunstnik, Aasta Noor Tekstiilikunstnik, elutöö preemia ja Aasta Tegu. Tunnustuse pälvinud autorite loomingu näitus toimub plaanide järgi Pärnus Uue Kunsti Muuseumis.

Aasta Tekstiilikunstniku preemia nominentideks esitati Ehalill Halliste, Mariann Kallas, Krista Leesi, Eva Mustonen, Aet Ollisaar ja Erika Tammper.

Aasta Tekstiilikunstnikuks 2019 valiti Krista Leesi

Krista Leesi osales 2019. aastal edukalt rahvusvahelistel tekstiilinäitustel Leedus, Slovakkias, Tšehhis, USAs, Hispaanias, Portugalis, Poolas ja Eestis. Madridis toimuval rahvusvahelisel kaasaegse tekstiilikunsti biennaalil 8th International Biennial of Contemporary Textile Art WTA pälvis Krista Leesi teos žürii tunnustusena äramärgimise. Samuti saavutas Krista Leesi võidu

Maasike Maasik. Foto Marilyn Piirsalu

Elutöö preemia pälvis Maasike Maasik

Maasike Maasik on tunnustatud tekstiilikunstnik, kes on pühendunud õpetamisele Eesti Kunstiakadeemias järjepidevalt ligi 50 aastat. Kunstnikuna on Maasike Maasik tuntud gobelääni kui väljendusvahendi võimaluste uurijana, arendades jätkuvalt edasi omanäolist käekirja ja leides uusi loomingulisi võimalusi. Maasike Maasik on oma loomingut tutvustades öelnud, et peab oluliseks heade emotsioonide jagamist. Tema gobeläänid on poeetilised jutustused, kust võib leida muinasjutulisi tegelasi ja loodusmotive.

Maasike Maasiku teoseid võib leida nii ühiskondlikest hoonetest kui ka muuseumide kogudest, 2019. aasta alguses toimus tema uuema loomingu esitlus Stockholmi Eesti Majas. Väga oluline on Maasike Maasiku panus tekstiilikunsti haridusse, hinnatud õppejõuna on ta oma teadmisi ja oskusi edasi andnud mitme põlvkonna tekstiilikunstnikele.

Maasike Maasik on lõpetanud Eesti Kunstiakadeemia (EKA) tekstiili eriala

1968. aastal ja seejärel Moskva Kõrgema Tööstuskunstikooli mittetatsionaarse aspirantuuri tekstiili eriala 1977. aastal. Aastatel 1968–1971 töötas Maasike Maasik Narva Kreenholmi Manufaktuuri trükitekstiili kunstnikuna ja alates 1971. aastast EKA tekstiilikateedris õppejõuna, sh 1986–1994 kateedri juhatajana. Maasike Maasik on pälvinud mitmeid tunnustusi, 2009. aasta loomingulise tegevuse eest on ta pälvinud ka tunnustuse Aasta Tekstiilikunstnik.

Aasta Tekstiilitegu 2019 on Kadi Pajupuu tegevus Eesti tekstiilivaldkonna tutvustamisel

Kadi Pajupuu on väsimatult panustanud tekstiilivaldkonna tutvustamisse nii Eestis kui rahvusvaheliselt. 2019. aastal toimus tema eestvõtmisel Eesti tekstiiliettevõtete ja loomingulisi tegijaid tutvustav mitme päevane ekskursioon Textour, millel osalesid valdkonna esindajad Põhjamaadest ja Hollandist. Samuti kureeris Kadi Pajupuu Pärnu Muuseumis

toimunud näitust ning rahvusvahelist konverentsi. Näitusel "Kaadrid" osalesid mitmete riikide kunstnikud kelle loomingut ühine nimetaja on žakaarkangad, samas toimus Hollandi Damastikudujate Gildi näitus "Valgus ja vari". Näitustega kaasneval rahvusvahelisel konverentsil The Loom Tamers esinesid autorid, kes kasutavad žakaartelge oma töövahendina.

ETeKL on Aasta Tekstiilikunstniku preemiat välja andnud alates 1996. aastast, 2020. aastal korraldas žürii tööd juhatusse liige Ainikki Eiskop.

Eesti Tekstiilikunstnike Liit plaanib korraldada Uue Kunsti Muuseumis näituse TEGIJAD, mis toob vaatajate ette Aasta Tekstiilikunstniku tunnustuse pälvinud autorid läbi aegade, esialgselt maisse planeeritud näituse toimumise uus aeg selgub töö käigus. Ettevalmistamisel on ka kataloog.

Erika Tammperä

Erika ja Taso Tammper

Fotod Aet Ollisaar, Anne Rudanovski

Erika Tammper rahvusvahelisel näitusel

Tallinna Kunstihoones toimus 14.12.2019–24.02.2020
näitus SÕNA MÕJUTUS: PUUE, SUHTLUS, KATKESTUS
Kuraatorid: Christine Sun Kim ja Niels Van Tomme.

13 kunstniku teosed valisid välja kuraatorid ning näitus sai teoks koostöös Õiguskantsleri Kantselei ja Brüsseli kunsti- ja meediakeskusega ARGOS.

Puuetega inimeste õiguste konventsioon (2006) on ÜRO rahvusvaheline inimõiguste kokkulepe, mille eesmärk on kaitsta puuetega inimeste õigusi. Näitus ja selle lisaprogramm tõukuvad nimetatud leppes, suhtudes samal ajal kriitiliselt kõnealuse dokumendi juriidiliselt korrektse keelekasutusse. Puuetega inimeste häält pole sageli kuulda ja neid mõistetakse valesti. Näituse ja selle lisaprogrammi eesmärk on avada puute ja puuetega inimeste keele mõisteid teistele.

„Sõna mõjutus“ koondab kunstnike, graafiliste disainerite, kirjanike ja aktivistide loomingut ning tõstab esile olulised vaatenurgad, mis mõtestavad puuet millegi enama kui vaid häbimärgistatud „seisundina“. Näituse keskne idee on pakkuda välja uusi kontseptuaalseid ja eksperimentaalseid raamistikke, mis võimaldaksid keelt ja kommunikatsiooni mõtestada uuenduslikult – puute kaudu, neid kaasates ja samal ajal neisse takerdumata.

Osalevad kunstnikud: Andrea Crespo, Alison O'Daniel, Canaries, Carmen Papalia & Heather Kai Smith, Dax Pierson, Erika Tammper, Gudrun Hasle,

Jeffrey Mansfield, Jesse Darling, Noëmi Lakmaier, Shannon Finnegan, Sunaura Taylor.

Näitus oli avatud 24. veebruarini 2020. See oli ligipääsetav nii liikumis-, nägemis- kui ka kuulmispuudega inimestele.

Peeter Kuutma, Kaire Tali, Sirje Raudsepp, Ainikki Eiskop, Sigrid Huik.

Siid Riia linnas

Riia Läti Seltsi palees on juba aastaid olnud veebruar pühendatud Eestile. Esi- algne idee eksponeerida suures valges saalis Eesti kunsti on tänaseks kinnistunud kindlalt tekstiilikunsti kasuks. Juba viis aastat on seal rippunud meie kunstnike vaibad aga sel aastal otsutasime publikut üllatada hoopis siidimaali kangastega. Mitmeid ühisnäitusi pidanud kooslus – Ainikki Eiskop, Sigrid Huik ja Sirje Raudsepp – sobis avarasse saali imeliselt. Kolme autori erinevad käekirjad ja teemad tekitasid silmapaistvalt värvika ja vaheldusrikka ekspositsiooni. Kunstnike ühisnimetajaks on meisterlik siidimaali tehnika. Võimsad kujundid ja dekoratiivsed visioonid pääsesid distantsiga ruumis hästi mõjule.

Ühiselt otsisime kujunduses parimaid kooslusi ning lõpptulemus sai täpne ja iga autori teoseid väärtustav. Saime

näituse eest palju kiita ja maja juhtkond kinnitas, et ootavad uut tekstiilinäitust ka järgmisel aastal. Selleks on nõusoleku andnud Mariann Kalas. Tema gobelääne on seal olnud eksponeeritud ka varasematel ühisnäitustel. Sedapuhku siis tulemas isiknäitus viimaste aastate loomingust.

Täname toetuse eest Kultuurkapitali ning ka Lux Expressi bussifirmat. Soovitan nende turundusosakonnaga kindlasti suhelda, kui on näiteks suurema seltskonnaga plaanis kultuursõit – poole hinnaga pileteid saab ilusti paludes alati. Suhtlus Riia Läti Seltsiga on olnud meeldiv ning vastastikku lugupidav. Kes on käinud meie kõnerohketel avamistel mäletab kindlasti Riia Konservatooriumi andekate interpretide esinemisi, Eesti suursaadiku austavat kohalviibimist ning suurejoonelist korraldust.

Raadio... TV – lausa samal õhtul peauudistes ning päris põhjalik klipp!

Lätlased hindavad meie tekstiilikunsti. Pingutan ka eadspidi, et “Eesti oma lätlase” Juris Žigursi algatatud traditsioon ei väsiks.

Kaire Tali

Fotod Toomas Huik

Vaade näitusele.

Sirje Raudsepp, Sigrid Huik.

Estonian Fashion Festivali 2020 peavõitja **Annika Kiidron!**

Kollektsioon: Give Me My Fairytale.

Mulle on alati olnud oluline õppida ja edasi arendada vanu käsitöötehnikaid. Antud teema uurimiseks sain ma tõuke aastaid tagasi. Eelmise aastatuhande lõpus nn euroremondi populariseerimisega nägin tihti pealt kuidas kõik, mis polnud selle aja mõistes moodne, lõkkesse visati. Olles kasvanud koos esivanematega, kellele käsitöö oli suur osa elust, ei mahtunud mulle pähe, kuidas kümneid, teinekord sadu töötunde nõudnud esemed inimestele nii vähe tähendasid.

Kollektsioon Give Me My Fairytale on ood käsitööle ja tänuavaldus naistele (ja ka meestele) üle maailma, kes tikkimist kui elustiili, väljendusvahendit või ajaviitevormi on kalliks pidanud. Samuti on antud projekt ka päästeoperatsioon – anda eluvõimalus tekstiilikunstile, mis on oma hukku ootamas. Ristpistes seinapilte olen kogunud nüüdseks juba paar aastat, kaugemad on minuni jõudnud Kariibi mere saartelt, Austraaliast ja Iisraelist, seega on antud kollektsiooni loomisesse enese teadmata panustanud sajad naised üle maailma.

Ristpistet tehnikana võib pidada kõige primitiivsemaks pikslik. Vaadates sadu aastaid vanu töid on hämmastav mõelda, kuidas inimene suutis lahutada visuaali piksliteks, enne vastavate arvutiprogrammide teket: eristades valgust ja varju, peegeldust ja piirjooni punktidenä.

Kuna kogenud tikkija teeb tunnis umbes 240 ristpistet ja 1 dm² on 2200 pistet, siis kanga loomiseks ühele ülikonnale on kulunud 2760 tundi ehk 345 tööpäeva. Milline tohutu hulk tööd!

Kollektsioon Give Me My Fairytale on täis unistusi. Vaikelulisi ja jutukaid. Värvilisi ja mustvalgeid. Kaugeid ja omasid. Originaale ja taaslooduid. Igaüks omamoodi ebatäiuslik, moodustades üheskoos muretu terviku.

Rõivaste tehnilised joonised on tikitud elu näinud linikutele, mis kunagi hoole ja armastusega valmistatud, kuid nüüd aukude ja plekkide tõttu prügikasti minemist ootamas.

Kollektsiooni siluett on saanud inspiratsiooni unistuste printsi erinevas ajastus - kord valgel hobusel, kord idufirma juhina. Stiil on julge, pilkenaelutav ja isikupärane, sest iga detail on ainulaadne ja absoluutselt kordumatu.

Uuskasutus ja väärtustav taaskasutus on tänapäeval kõigile juba igapäevased väljendid, me oleme välja arendanud võime anda uus elu asjadele ja materjalidele. Kuid kas on võimalik ka räbaldunud muinaslood uueks luua?

Annika Kiidron

Fotod Helena Kukk
Estonian Fashion Festival
production
Aparaaditehas, 2020

Uued tegijad Katariina Gildis – Emma Leppermann ja sõbrad. Foto Loore Jaanson (FB)

Katariina Gildi veerandsada aastat

Kui 1995 suure õhinaga alustasime, ei mõelnud meist keegi, milline võiks olla Gildi eluolu 25 aasta pärast. Kontrast tolle ajaga on suuresti tänu erikevadele üpris ootamatu. Suviti on ju Katariina Käik olnud varahommikust hilisõhtuni inimjõega täidetud ja kõik Katariinad töökalts toimekad. Nüüd jalutasid kevadel seal pardimamma oma udusulis poegaderiviga ja kajakas tegi kiriku ette võõrasema peenraste endale mõnusa pesa. Kaks tähnulist poega said nimeks Tipp ja Täpp.

Sel aastal tuli kevad teisiti ning meiegi ruumid olid suures osas kaks kuud suletud. Taasavamine tõi kaasa mitmeid muutusi. Tekstiilitööde suurde ruumi, kus seni on lapitekke teinud Anni Kreem ja Ene Pars liitub lisaks Emma Leppermann. Juuli alguses saab juba näha, mismoodi uus kooslus sinna ära paigutub.

Teine suur muutus on Kaire Tali stuudio tagasi kolimine oma endisesse suuremasse ruumi kus vahepeal tegutses Liivia Leškin. Suure aknaga ja kauni renessanss sambaga

toas algas juuni suure mööbeldamisega. Kuna usun, et Gildi on väga vaja ka nooremaid tegijaid kutsusin kaasa mööga tegeleva Kalle Aasamäe. Oleme vaatamata huvitavatele aegadele siiski optimistid, et elame madalseisu üle ning inspireerime üksteist. Mitmekesi on usutavasti ka lihtsam majandada ning töölkäimise graafikut sättida. Meid seovad ühised veendumused, et parimad materjalid on naturaalsed ning oma ideid on kõige mõnusam teostada ise, mitte allhankena. Ning meid ühendab tõdemus, et kui tegeled millegagi, mis sulle endale väga meeldib siis see justkui polegi töö. Algs on olnud paljulubav ja muutus annab meile uue hoo. Oleme vähemalt kuus päeva nädalas avatud – puhas rõõm!

Tulge meie Gildi külla!

Kaire Tali

Kaire Tali.

Kalle Aasamäe Foto FB

NÄLTUS

3. veebruar – 4. mai 2020
Näitus on võimalik külastada ürituste ajal vabipäeviti 9-17

**GOBELÄÄN-
VAIBAD**

MARIANN KALLAS

Technikumest Mariann Kallas
(s. 1949) lõpetas aastatel 1963–
1969 Tallinna Kergehoolduse
Tehnikumis kunstnik koolitöötaj
ringi ja lõpetas Kõrgema Eesti
Kõrgema Kunsti Kooli
tehtavakooli 1982. aastal.
Ta töötas kolme aastat ABO
teadusmuuseumis ja sellest
aastast Eesti Kunstiakadeemias
kultuuriliseks loomise
maastik.

HOPNERI MAJA
Keskuse aadress: 18
www.hopnerimaja.ee

Mariann Kallase gobeläänid Hopneris

3. veebruar – 4. mai

Pärandihoidja auhind Eva-Liisa Kriisile

8. veebruaril 2020 toimus Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu laiendatud volikogu. Anti üle ERKL ja Rahvakultuuri Keskuse Pärandihoidja aastaauhind esemelise rahvakunsti alalhoidmise ja edasiarendamise eest.

Pärandihoidja 2019 auhinna said:

URMAS VEERSALU, rookrooni traditsiooni hoidmise ja maailma suurima rookrooni valmistamise eest.

OLGA KUBLITSKAJA, niplispitsi traditsiooni alalhoidmise ja edendamise eest Ida-Virumaal.

EVA-LIISA KRIIS, kangakudumise traditsiooni kogumise, säilitamise ja edenda-

mise eest. Kangakudumise Muuseum ja lida Käsitöökool asub Pärnumaal Vändras.

Tunnustusele lisandub Eesti Kultuurkapitali preemia.

Pärandihoidja aastaauhinda antakse välja aastast 1998.

PALJU ÕNNE!

Foto: Sandra Urvak

Minitekstiilid Peterburis

LINN. Peterburi tekstiilikunstnikud korraldasid taas rahvusvahelise minitekstiilide näituse, (eelmine kandis pealkirja Aarete saar). Seekord oli näitusepaigaks Peterburi ajaloomuuseum Peeter-Pauli kindluses. Näitus toimus 6. märtsist 5. aprillini 2020.

Näitusel esinesid 165 autorit 19 riigist. Eestist osalesid Liivi Leppik, Olga Tjurina ja Julia Stekolstskova ning Ludmilla Swarczewskaja.

Liivi Leppik pälvis kategoorias 3D esimese koha. Õnnitleme!

KOLLEKTSIOON

**Epp Mardi ja
Ahti Seppeti
kollektsoon
AJA LUGU**

Autorid:

Kust me tuleme ja kuhu me läheme? Kas me oleme täna veel need, kes me olime eile? Kas vanad rahvuslikud mustrikoodid annavad edasi ka uuema aja sõnu-meid? Maaailm on lõputus muutumises. Komed ja tõekspidamised muutuvad, inimesed muutuvad, asjad ja keskkond meie ümber muutub... Mõnikord ilmneb aja kulg kõige ilmekamalt vanadel fotodel. Hetked, mil aeg on korraks seisatanud ja talletanud ühe sekundi murdosa lõputus kulgemises.

Ehtiminegi on väga iidne, inimlik vajadus. Ka igal ehtel on oma aeg ja lugu. Sõltuvalt impulsist valmib meistritöö kas kiiresti või vaevaliselt pikema aja jooksul. Kuidas timmida vormi nii, et see tunduks ehte kasutajale intiimse, rõõmutoova ja ihaldusväärse objektina?

Materjalid ja tehnikad

Oleme lähtunud vana ja uue sümbioosist. Tekstiilid: suur osa kangaid selles kollektsioonis on taaskasutuskangad (leitnud uuskasutuskeskusest või kodudest). Kangad on osalt värvitud taime-

dega ja vanutatud ning kulutatud, et rõhutada aega ja kaduvust. Tehnikatest on miksitud kõige arhailisemat pakutrukki ja tänapäevast fototrukki ning lisatud õige pisut tikandit. Minu jaoks pole sõnumi edasiandmiseks niivõrd olulised lõige ja vorm, kui just erinevate (trüki)tehnikatega edasi antud kontrastid. Vana ja uus. lüsed tehnikad versus tänapäev.

Autoriehted. Kõnekad on kasutatud materjalid: must tamm, põletatud õunapuu, hõbe, vask, erinevad poolväärisivid, pärlid, korallid, klaas, vaik..

Fotod Andres Keil

*Eriolukord algab. Anu Raud Marilyn Piirsalu installatsiooni
Loetud sees näituse mitteavamise päeval 12. märtsil.*

**Marilyn Piirsalu,
Kadi Pajupuu**

RATSURADA

13.–31. märts (tegelik lahtioleku aeg
nihkus eriolukorra tõttu)

HOP galerii

Ruuduline puust karp seisis raamaturiiulis kõige kõrgemal. Malendeid polnud lubatud mängunurka viia, ehkki need neli ratsut otse kisendasid, hirnusid selle järele, et olla osa mängudest, mis polnud piiratud nelinurkse must-valge väljakuga. Kui karp mänguks alla võeti, oli kuulda malendite puist klobinat. Mustad ja valged armeed reastati algsotsatsioonidele. Malendid tegid pehmet häält, nende alla olid kleebitud mustast vildest rõngad. Toimusid avangud, manöövrid, ohverdused, anti tuld. Kui reeglid selged, saime teada, et ratsu saab hüpata üle teiste malendite ja hüpatas satub alati vastandvärvi ruudu peale. Mustale järgneb valge ja valgele jälle must. Ratsut oli kurb ohverdada, tal oli nägu ja ta liikus kavalalt: kaks ühes suunas, üks kõrvale. Odast loobumine oli märksa valutum.

Ratsuga on seotud huvitavaid matemaatilisi probleeme: kuidas peab ratsu liikuma, et käia läbi kogu mänguväljak nii, et puudutab igit ruutu vaid korra. Meie näitusele andis nime – Ratsurada – just selline teekonna kõikehõlmav loogika, mis on ju nii sarnane tekstiilsete struktuuride ehitamisega: olla igas hetkes (silmses-sõlmes-ristumises) ainult nüüd, olla kohal. Loodud objektid viitavad sarnaste teekondade ladestumisele kiht-kihilt, rida-realt, tulemuseks on stalaktiidid, ruumilised valged kogud, mille vahel ja läheduses leida leevendust taeva jäänud talvele.

Kadi töö Ratsurada koosneb viiest osast, milles jark-järgult väheneb kaoselise valge pilve maht ja vägi.

Matemaatiline probleem tekstiilse struktuuri südames.

RATSURADA. MultiWeave

MultiWeave on materjali moodustamise viis, mille puhul koelõng saab liikuda ümber lõimelõnga ja lõimede haaramise järjekord on kasutaja poolt programmeeritav.

Töös RATSURADA moodustub struktuur koelõnga liikumisest punktide 0–24 vahel. Järjestus on määratud ühe versiooniga matemaatilise probleemi lahendusest, mille puhul ratsukäigud katavad 5x5 väljaku nii, et malend viibib igas ruudus ainult korra. MultiWeave koelõnga teekonna puhul teeb koevedaja igas punktis lõimetugede ümber ringe ja viimasele väljale jõudes pöörab tulnud teed tagasi.

Korrapärast sündiv nõõristruktuur seob kaoselised valge filtrimaterjali puhmad kihiti endasse. Täna viirusest märgitud maailmas kaasnevad teosega uued assotsiatsioonid.

Filtrimaterjali eest suur tänu firmale Vado International.

Kadi Pajupuu, Marilyn Piirsalu

Fotod Marilynilt

0	13	8	19	2
23	18	1	14	9
12	7	24	3	20
17	22	5	10	15
6	11	16	21	4

Pabernõõrist struktuur on loodud nii, et nõõr rändab kindlas järjekorras 25 punkti vahel, moodustades ruumilise struktuuri.

Krista Leesi. Foto FB

Krista Leesi.

VÄIKE MOODNE TEKSTIILI SÕNASTIK

4. juuli – 5. august 2020

Evald Okase Muuseumis toimuval näitusel jätkab Krista Leesi talle omast kunstipraktikat, kus põhilisteks inspiratsiooni allikateks on ajaloolised tekstiilimustrid, tekstiilse sõnavara mitmetähenduslikkus ja sellest tekkivad ootamatud seosed, samas ka meid ümbritsev igapäevane elu.

Kunstnik võtab mustridisaini kui omamoodi kunstivormi, interpreteerides ajalooliseid mustristiile ja traditsioonilisi kangaliike. Sündinud teosed ei ole lihtsalt dekoratiivsed, nad mängivad tähendustega, väljendavad ideid, jutustavad lugusid, peidavad sõnumeid... Lähenemine on mänguline, intrigeeriv ja kohati ehk irooniline. Näitusel saavad esmakordselt ühes ruumis kokku mitmed varem valminud suureformaadilised teosed ja uued üllatused.

Näituse graafiline kujundus: Leesi Prunsvelt Disain

Näitust toetab Eesti Kultuurkapital

Vaade näitusele. Foto FB

*Evald Okase Muuseumis
vestlevad Krista Leesi
ja kunstiteadlane Triin
Jerelei.*

Foto Tiiu Kammiste FB

Ülle Saاتمäe **TAIMSED HETKED** **Lihulas Tapamaja** **galeriis**

17. juuni – 17. juuli

Näitusel on kooslus taimtrükitud kangastest ja fotodest. Taimedega trükkimisega olen tegelenud viimastel aastatel ja fotograafia on minu kirg. Mõlema meediumiga püüan süüvida taimede maailma. Olen ise Lihula kandist pärit ja tegelen taimetrükiga siinsams lähedal, nüüd siis esitlen seda kohalikule rahvale.

Tapamaja galerii on vahva koht, mida tasub külastada, aga soovitan enne uurida, millal avatud on:

Fotod <https://www.facebook.com/Tapamaja-Galerii>

Suvine töötuba

Heimtalis

7.-9. augustini

Teemaks on taimedega trükkimine ja töötuba juhendab Ülle Saاتمäe. Töötoa ettevalmistamise ajal kirjutas Ülle nii:

“Põhiliselt on vaja mõelda tuletegemise ja padade peale... hea oleks, kui saaks õues kasutada elektrivõi gaasipliiti (vähemalt kahte) mul endal on ka paar väikest pliiti. See kuumutamise protsess on pikk ja kõige olulisem. Mul on endal 40l emailpott, sinna mahub korraga ehk maksimaalselt 8 kangarulli. Tegemist on aurutamisega, panen põhja natuke vett ja resti, ja selle peale poolviltu kangarullid. Väga tuugalt täis ei tohi laduda, kuum aur ei pääse ligi. Aurutamise miinimumaeg on 1,5 tundi, alternatiiviks võiks olla võimalus lõkke peal pajas keeta, tuleb maalilisem ja ürgsem lahendus... äkki Anul on mõni ürgpada, mida saaks kasutada? Mingeid tohutuid meetreid me ei tee, pigem vähem, aga mõttega... Püüan oma teadmised korrastada, et neid edasi anda loogiliselt ja rääkida taimedest ka laiemalt.

Materjalidest hakkab kõige paremini see värk loomse kiu külge, nii et kui võimalik, siis tuleks hankida siidi ja see enne maarjajääga ära peitsida, et mitte aega raisata. Habetai siid või paksem on juba hea, liiga õhuke materjal mitte.

Kangaid rullida saab ka toas, vaja on suhteliselt palju tööpinda, kilega kaetud... et igaüks saaks ca 50x150 pikkuse kanga laiali laotada ja kokku rullida. Kui toimetada õues, siis ei tohi tuult olla, nii et tormise ilma puhuks peab tubane alternatiiv olema.”

Ja, et lugejatele veel töötoa vaimust aimu anda, lõiguke Sigrid Huiki korralduslikust kirjast:

Kaasa võtta:

Ööbimisvahendid (magamiskott, ööriided, hambahari jne.)

Ujumisriided (kes soovib, saab ujuda Anu järvekeses)

Sauna ei julge lubada, aga see võib osutuda võimalikuks. Ka vallamajas on saun valmis.

Midagi õhtuseks mõnusaks söömiseks ja joomiseks. Reeglina istume õhtul ühises pikas lauas, kus sööme, joome ja tunneme ennast hästi.

Reedese ja laupäevase lõunalaua katab meile Anu. Ülejäänud söögikorrad on meie organiseerida. Juurviljad ja tomatid-kurgid on Anu aiast.

Kohvi ja leiba-saia võtab Sigrid.

Elna Kaasik

TRIIBUKIRI

HOP galerii, 10. juuli – 4. august

Elna Kaasik eksponeerib isikunäitusel teoseid „Kasekiri“ ja „Ajatriibud“. Põrandavaipade seeria „Kasekiri“ on töös olnud kümme aastat, iga vaip kordumatu materjalikoosluse ja triiburütmiga.

Ajatriibud kulgevad nagu loits Eestimaa teedel, kus kihutades maanteel või käänulistel metsaradadel näen puudesaludes, lepestikkudes ja põlismetsa rütmides esiemade seelikutriibustikke. Päikeseenergia ja loodusvärvid muutuvad triibukirjadeks, millel on vägi. KIRI on laia tähendusega sõna, assotseerub sõnumile, teatele, kujundile, pildile, kaitsele...hingekiri, pühakiri. Tekstiils väljendab kiri tehnikat ja ka maagiat: koekiri, kindakiri, sukakiri, vikkelikiri, tanukiri, käisekiri, vöökiri, pitsikiri, vaibakiri, põimekiri, naastukiri, sõbakiri, atlaskiri, ripskiri, kalasabakiri, kirbukiri, kärbskiri, hammaskiri, liblikakiri, lillkiri, vöötkiri, seelikukiri, triibuseelikukiri - TRIIBUKIRI.

/E. Kaasik/

Elna Kaasiku loomingulises ajaloos on juba mitu aastakümnet tööd kangastelgedel. Tema interjööri- ja autorikangastes on traditsioon leidnud rakenduse kaasaegsetes disainilahendustes. Oma loomingut määratledes otsib autor piire disaini, tarbekunsti, käsitööoskuse ja näitusesaali jõudnud kontseptuaalse tulemuse vahel.

Elna Kaasik on lõpetanud Eesti Riiklikus Kunstiinstituudis tekstiili eriala 1983. aastal.

1989. aastast on ta Eesti Kunstnike Liidu ja Eesti Disainerite Liidu liige, aastast 1993 Tekstiilikunstnike Liidu liige. Kaasik on töötanud kangavabrikus „Keila“ ja Kunstikombinaadis ARS kudemisateljee kunstilise juhina 1988–1995.

1992. aastal asutas ta kunstnikufirma Elnadisain OÜ ja töötab 1995. aastast alates ateljees ARS-i majas.

Käesolev näitus on kunstniku 28. isikunäitus ja lisaks Eestis esitatule on tal näitused olnud Soomes, Rootsis, Taanis, Norras, Lätis ja Jaapanis. Elna Kaasikule on omistatud Aasta Tekstiilikunstniku tiitel (1999) ja ta on pälvinud Aasta Tekstiili preemia (2007) ning Kristjan Raua preemia (2000).

Näituse kujundus: Maali Roomet

Näitust toetab Eesti Kultuurkapital.

Näituse järele saab septembris näha Rahvusraamatukogu peanäitusesaalis.

Ühe vaiba lugu

Eesti Ajaloomuuseumi rikkalikus tekstiilikogus on umbes 130 vaipa. Mõned kuud tagasi leidis üks 1930. aastatel ilmavalgust näinud vaip tutvustamist Ajaloomuuseumi Facebooki kontol. Olgu selle tore vaiba lugu ka siinkohal "Koiliblika" lugejateni toodud.

Seinavaiba tikkis 1937. aastal proua Aline Kuutma (1906-1990). Ohvitser Juhan Kuutma (1899-1941) abikaasana kuulus ta Ohvitseride Keskkoogu Naisklubisse, mille tegevuse raames valmistas ta mitmesuguseid käsitöösemeid ja osales käsitöönäitustel. Selle vaiba tikkis ta oma kodu kaunistamiseks. Vaiba mustri võttis Aline Kuutma naiste ja kodude kuukirjast "Maret". Mustri autor on tekstiilikunstnik Anita Laigo (Obst-Oeste). Vaiba tikkimiseks kasutas Aline Kuutma ettevõtte "Ekstra" lõngu.

Anita Laigo (1901-1984) õppis Kõrgemas Kunstikoolis Pallas joonistusõpetajaks ja kunstnik Nikolai Triigi õpilasena maali. Hiljem täiendas ta end Tartu Naisühingu kursustel ning õppis kangakudumist. A. Laigo tegi kaastööd ajakirjadele "Maret", "Taluperenaine" ja "Eesti Naine". Aastatel 1937-40 töötas ta Eesti Rahva Muuseumi rahvarõivanõuandebüroos ja 1946-69 Tartu Kunsttööstuste Töökodade tekstiilialteljee juhina. Ta on teinud kaastööd raamatutele "Eesti rahvarõivad" (1938 ja 1957). Anita Laigo rahvakunsti huvi on näha ka selle vaiba puhul – see on inspireeritud seto tikandist.

Villa- ja värvimistööstus "Ekstra" tegutses aastatel 1920-40 Tartus Narva tänaval ning selle omanik oli Aleksander Träss

(1881-1942). Ettevõttes toodeti vaibalõngu (76 erinevat värvi), ukse-eesriideid, aknakardinaid ja mööblikangaid ning ülikonna- ja mantlikangaid. 1936. aastal töötas ettevõttes 60 inimest. Mööblikangaste ja kardinade puhul püüdis ettevõtte pakkuda uusi ja moodsaid mustreid ning kavandeid nende kudumiseks töötas välja Anita Laigo. Vabrikul oli kauplus Tartus Narva tn. 49 ning osakond Tallinnas Suur-Tartu mnt. 8. Üle riigi olid avatud vabriku toodangu müügi ja tööde vastuvõtu kohad.

Vaiba tikkimisel kasutatud lõngad on valitud "Ekstra" värvi-kaardi alusel. Aline Kuutma poja tekstiilikunstnik Peeter Kuutma sõnul on tegemist kvaliteetsete lõngadega, mis ei ole oma värvierksust kaotanud ka aastakümneid hiljem. Vaip kaunistas üle 30 aasta perekond Kuutma elutoa seinale Tallinnas Linda tänaval. 1998. aastal andis Peeter Kuutma vaiba Eesti Ajaloomuuseumi kogusse.

Aline Kuutma tikitud vaip on kaunis ja kõnekas näide 1930. aastate tekstiilikunstist ja -tööstusest ning kodukujundusest. On põhjust rõõmu tunda, et Kuutmade pere on seda vaipa alal hoidnud ja meil on võimalik ehedal kujul möödunud aegadest osa saada. Ajaloomuuseumi museaalina on foto vaibast ja teave selle kohta kätte saadav muuseumide infosüsteemis MuS (<https://www.muis.ee/museaalview/2087652>). Oma silmaga on võimalik vaipa näha septembris avataval näitusel Tartu Linnamuuseumis.

Marju Raabe

Annika Kiidron ja turvavööd

VIII rahvusvahelisel taaskasutusnäitusel ANNA UUS ELU! Uue Kunsti Muuseumis 30. jaanuar–1. aprill 2020

Näitusel osales: Annika Kiidron

<https://www.annikakiidron.com/>

Loe ka:

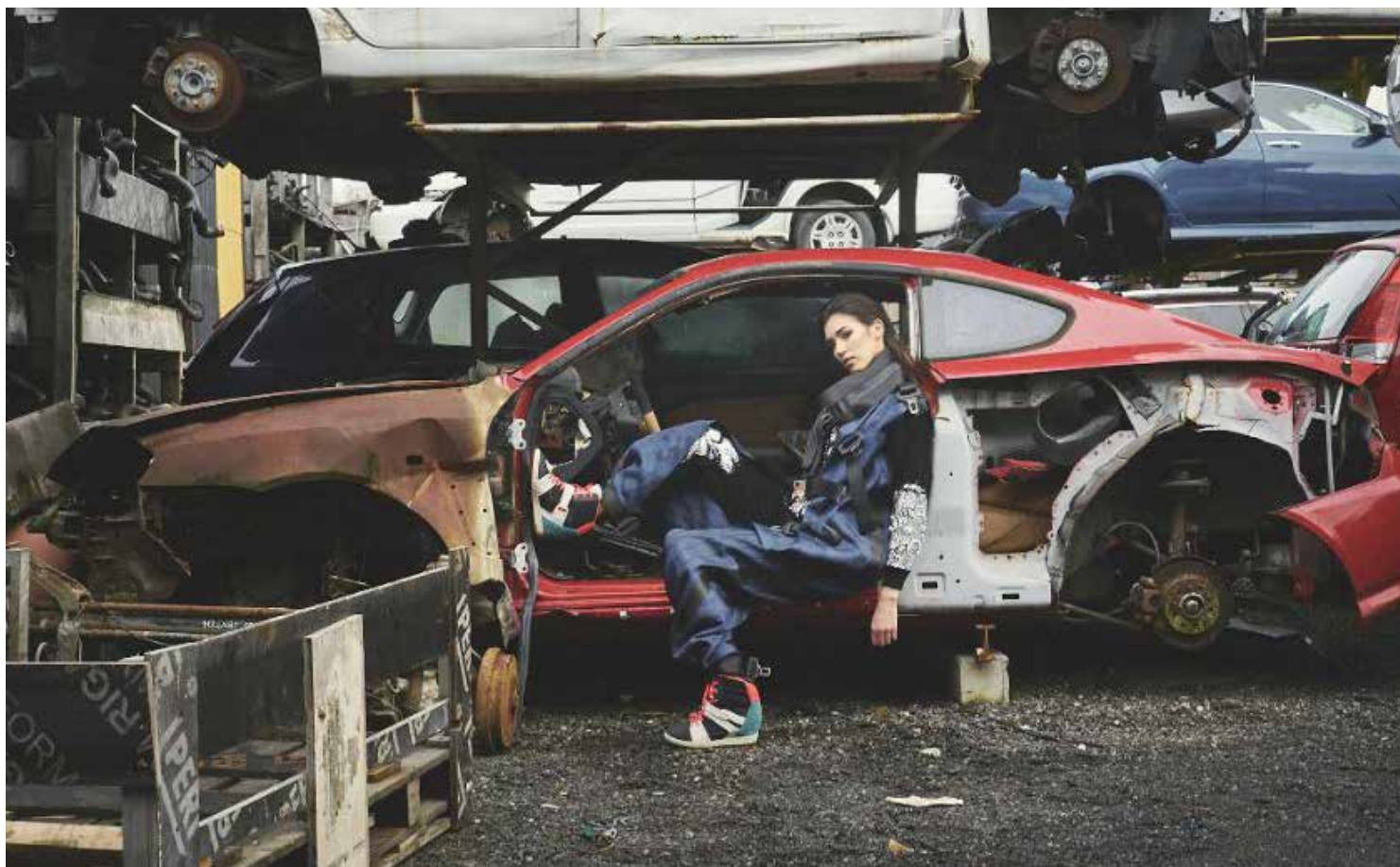
Moeurija ja -looja Annika Kiidron julgeb raamidest välja mõelda ja suurelt unistada. Riided, mida tuleb vaadata 3D-prillidega? Miks mitte! Vanadest turvavöödest rõivakollektsioon? Pole probleemi! Tulevikus tahaks ta veel kümne meetri pikkused modellid Emajõele kõndima panna ja leiutada kombinesooni, mis aitaks kaelast allapoole halvatutel iseseisvalt liikuda.

https://loovgraaf.com/annika-kiidron-lihtsalt-tegemise-parast-pole-kull-motet-midagi-siia-ilma-juurde-luua/?fbclid=IwAR0dVdMx29Z-jZMin8gvwzSBJvAC6qOR8wh-8v2xU6NdU0Fgt7r_u1-aPmJhk

Turvavöödest riided: Annika Kiidron.

Muud riided ja aksessuaarid: Julged riided. Fotod: Martin Buschmann. Stilist: Kadri Vaha
Modell: Laura Braške. MUAH: Janika Slepnev.

Lylian Meister

AARETE SAAR

6–31. august, Hobusepea galerii

Lylian Meister: „Aarete saar on näitus rahutusest, igatsusest, otsingutest, teekonnast ja kohati mõttetutest ihadest. Eklektiline ja värviline, õhutunde pealt kokku pandud.

Tegin seda näitust nagu harrastusantropoloog, kes uurib iseenast. Tõtsin lihtsalt maalid magamistubade seintelt ja muud argised esemed kuuks ajaks galeriisse. Mõitlesin isiklikust Odüsseiast ja Penelopeiast. Tikkisin ja liimisin roose, mille all saladusi jagada ja joonistasin laenatud pliatsitega gloobusele uue mandri. Tegin, mida tahtsin.

Merele läksin Muhus,
sauna Sõrve sepa juures,
Keralas kangaid kudusin.

Hõljusin Ürgnaisena vee peal. Minu ümber oli soolane meri ja vere asemel voolas soontes suhkur. Nutsin ja suhkrukristallid vajusid pärilitena põhja. Elumerehända missugune! Suuremõisa lossi mereröövlid viskasid mulle päästerõnga, andsid varakambri võtmed, käisid öösiti luupainamas. Nende lossil on topeltlaed ja kogu see saar ei olegi päris. Hiiumaa on manner, kord sajandis kerkib see täiskuuööl veest. Minu sünnipäeval. Kingitakse, palju kanda jõuan, aga midagi ei ole minu... isegi mu armuke ei kuulu mulle... Elan topeltstandarditega topeltelu.

Medusa maod sünnivad mandril ümber mu suurt varandust valvates. Millal sünnib teise inimese looming ümber ja saab minu omaks? Kas piisab, kui tikin ristpistes kassile kolmanda silma ja kirjan kõikjale oma nimetähti?

Olen suhkruvereline röövel. Tahan võtta ja võita! Igal õhtul mängin iseenda võidu nimel maha. Millal saab inimene teise

omaks? „Sa ei hoia mängusõpru,” ütleb mu armuke. Ta pole veel otsustanud, mille vastu mind vahetada.

lidlased ostavad mu ära. Nemad teavad kõiki tuuli ja neil on igas sadamas paat...Tuul pöörab, mul on merekaardid, isa kompass ja vanaisa uur. Aarete otsimine on ju ainult ettekäanne, tahan teekonda, mis mind tabaks ja rabaks. Saan enda saja aasta pärast tagasi, kui kingituse kaldale kanda jõuan. Näkimadalatel hakkavad inimese aastad tagurpidi kerima.

„Ankruketi lõpp on laulu algus...”, ütleb luuletaja Ilmar Laaban. Kaasa teevad Katarina Meister (maalid), sõrulane Isa Imanta (Imanta Lember) pm (metallehistööd), Kristel Kaerma (detailid ja heegeldatud madu), Aet Randorg (lapitekk) ja mitmed tundmatud autorid.

Täna hiidlast Tarmo Rajangut, kes lubas mul tuulata aardeid täis kuurides. Täna sõrulast Kaido Lemberit ja tema kaasat Velda Lainoja, kes laenasid Isa Imanta loomingulist pärandit. Täna Mall Tambergi, kes teostas suure osa õmblustöid. Täna Vasudevani ja Tasara kunstikeskust Indias, kus värviti lõimed ja kooti valmis minu disainitud puuvillakangad. Täna Marko Naurast, kes aitas fotodel materialiseeruda. Täna Mika Oravat, kes andis kasutada oma vallasvara. Täna Hiiumaa Ametikooli ja Suuremõisa Loss MTÜ-d igakülgse toetuse eest. Täna Kristel Kaeremat, Einar Keskaika ja Volli Lainoja abi ja inspiratsiooni eest.“

Epp Mardi

JOPis

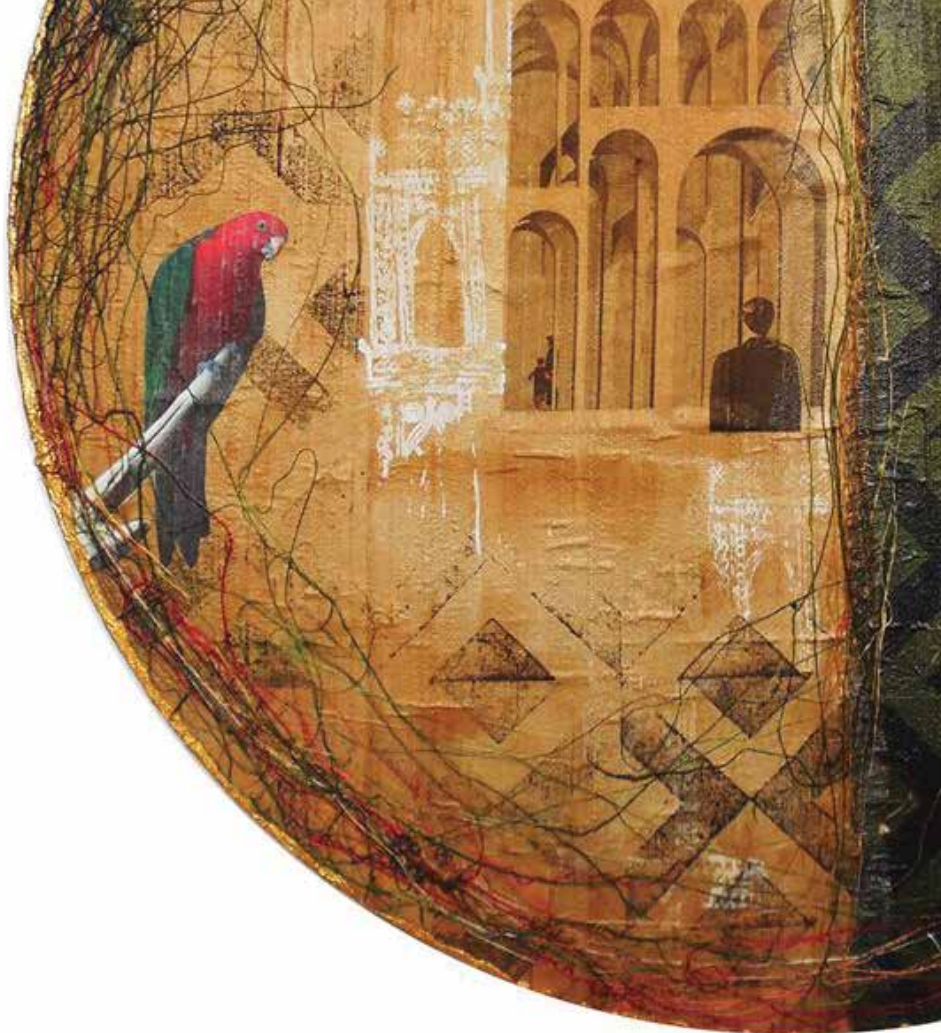
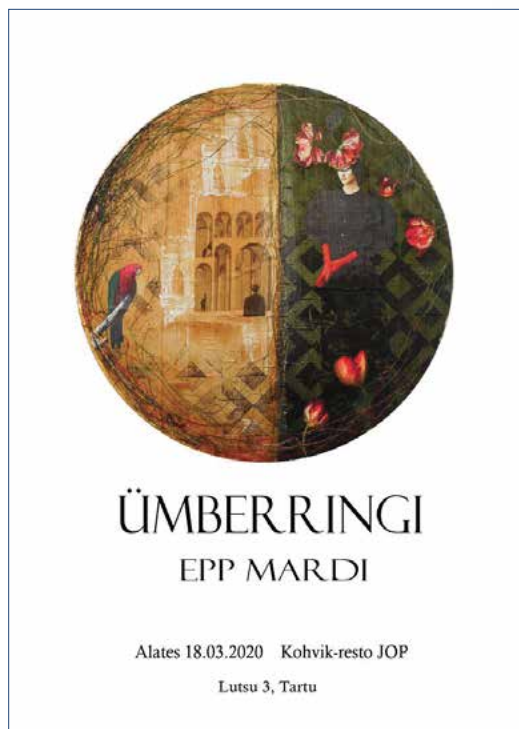

Foto saidilt gloss.ee

Kirill Safonov Katharienthali kohvikus

1. mai – 1. september

1. mail 2020 avas tuntud moedisainer Kirill Safonov moeillust-ratsioonide ja -fotode näituse. Näitus asub ajaloolises hoones aadressill A. Weizenbergi 22, kus praegu tegutseb kohvik Katharienthal. Näitusel on esindatud disaineri kavandid ja pildid viimastest kollektsioonidest. Näitus jääb avatuks 1. septembrini 2020, sissepääs kohviku peaksest.

EKA BA lõpetajad 2020

19.06.2020 kaitsesid Eesti Kunstiakadeemia tekstiilidisaini eriala bakalaureuse lõpuportfoolid:

Kaie Böning-Almutawa, Rebecca Künnis, Sandra Mäesepp, Riina Samelselg, Anete Vihm, Frank Abner, Grete Kelder, Eve Roosna.

Lisainfo <https://www.artun.ee/galerii/test-lopupuportfoolid-2020/>

EKA lõputööde näitus TASE <https://tase.artun.ee/>

Vaata EKA saadet: TASE lõputööde veebinäituse avamine

<https://www.artun.ee/kalender/eka-avab-tase-loputoode-festivali-esmakordselt-veebis/>

Eve Roosna

IIRIS & logokott

Tehnika: digitaaltrükk, siiditrükk (kott)

Juhendaja (maalimine): Kadri Kangilaski

2018

Modell: Lii Heleen Märks

Fotograaf: Evelyn Mikomägi

Kaie Böning-Almutawa

Tekstiiliväljendus

Kursuse lähtepunktiks oli tehnika, materjalide ja vormi uurimine inimkeha kaudu. Kursuse põhirõhk oli tööprotsessil ja materjalikatsetustel. Keskendusi me inimkeha uurimisele ning mahuliste tekstiilsete objektide arendamisele, kasutades inimkeha kolmemõõtmelise lähtepunkti.

Valisin oma põhitehnikaks silmuskudumise ning keskendusin erinevate varrukate loomisele.

Tehnika: masinkudumine

Juhendajad: Jenny Beckman, Matilda Dominique

Göteborgi Ülikool, 2019

Sandra Mäesepp

ANONYMOUS

Peakatete kollektsioon, mis sümboliseerib soovi olla märgatud, säilitades oma anonüümsus maailmas, kus privaatsust enam ei eksisteeri.

Tehnika: laserlõigatud muustrid, käsipisted metalltraadiga, klambrikinnitused

Valmimisaasta: 2019

Juhendajad: Jaana Päeva & Sirle Rohusaar

FOTOGRAAF DMITRI GERASIMOV

MODELL MARTA VAARIK

STILIST SANDRA MÄESEPP

Eve Roosna

Riina Samelselg

Suur Hall

Inspiratsiooni Suure Halli loomiseks sain soolopurjetaja Uku Randmaa dokumentaalfilmist, kus ta kirjeldas ükskõiksuse tunnet, mis üksinda pikalt merel olevat inimest paratamatult valdab. Teemat uurides jõudsin Juhan Smuulini, kes selle väljendi esimesena oma raamatusse kirjutas.

Suurt Halli kirjeldatakse kui meremeeste ahastust, segu koduigatsusest ja üksluisest hallidest päevadest merel. Rutiin, mis murrab vaimu.

Mina tõlgendasin Suurt Halli kui võimust omaette olla, maailmast eralduda pugedes Suure Halli alla või see jõu taastamiseks vajaliku turvatunde saamiseks endale ümber tõmmata. Soe ja toetavalt pehme hall.

Tehnika: Masinkudumine

Juhendaja: Kerly Kaljuste

Mõõtmed: pleed 135 x 80 cm

Valmimisaasta: 2020

Modell: Andero Samelselg

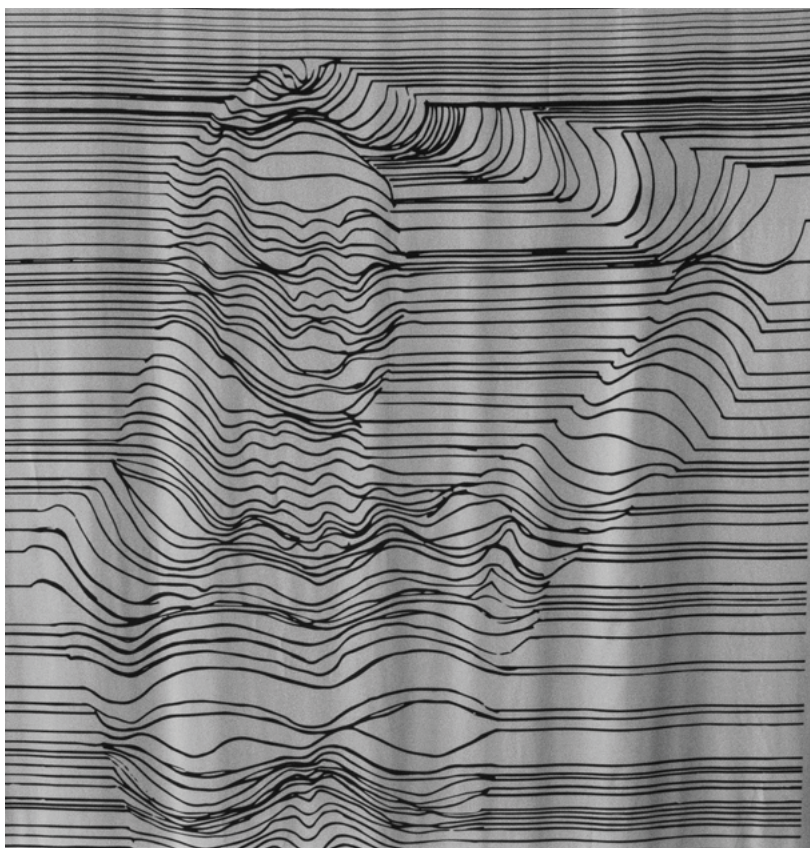

Riina Samelselg

Frank Abner

Rebecca Künnis

1D WOMAN

Ühedimensionaalne naine. Läbi selle teose olen ma jõudnud selgusele, et iluideaalid ning nende poole püüdlemine ei tee inimest õnnelikuks. Pigem tekitab see temas rahuolematust ning ebaõnnestumise tunnet.

Tehnika: Digitaaltrükk
Valmimisaasta: 2019
Mõõtmed: 150 x 300 cm
Juhendaja: Lylian Meister, Piret Valk

Frank Abner

Vabakas

Teos koosneb erinevatest plakatitest, mõõdus 60x75cm, millel on kujutatud Vabaduse väljaku fragmente, mis võiks tutvavad olla igale rulatajale ning linna-kodanikule, kes sealt läbi käinud. Teos küsib, kui vaba on Vabaduse väljak, kui rulatajatel selle kasutamist piiratakse.

"Vabakas" on kõige suuremõõtmelisem projekt, mis ma teinud olen. Tunnen, et selle töö puhul olen suutnud kõik õpitu realiseerida.

Tehnika: Siiditrükk
Materjalid: Kangas, teip
Valmimisaasta: 2020
Mõõtmed: 150x300 cm
Juhendajad: Krista Leesi, Piret Valk

Anete Vihm

Anete Vihm

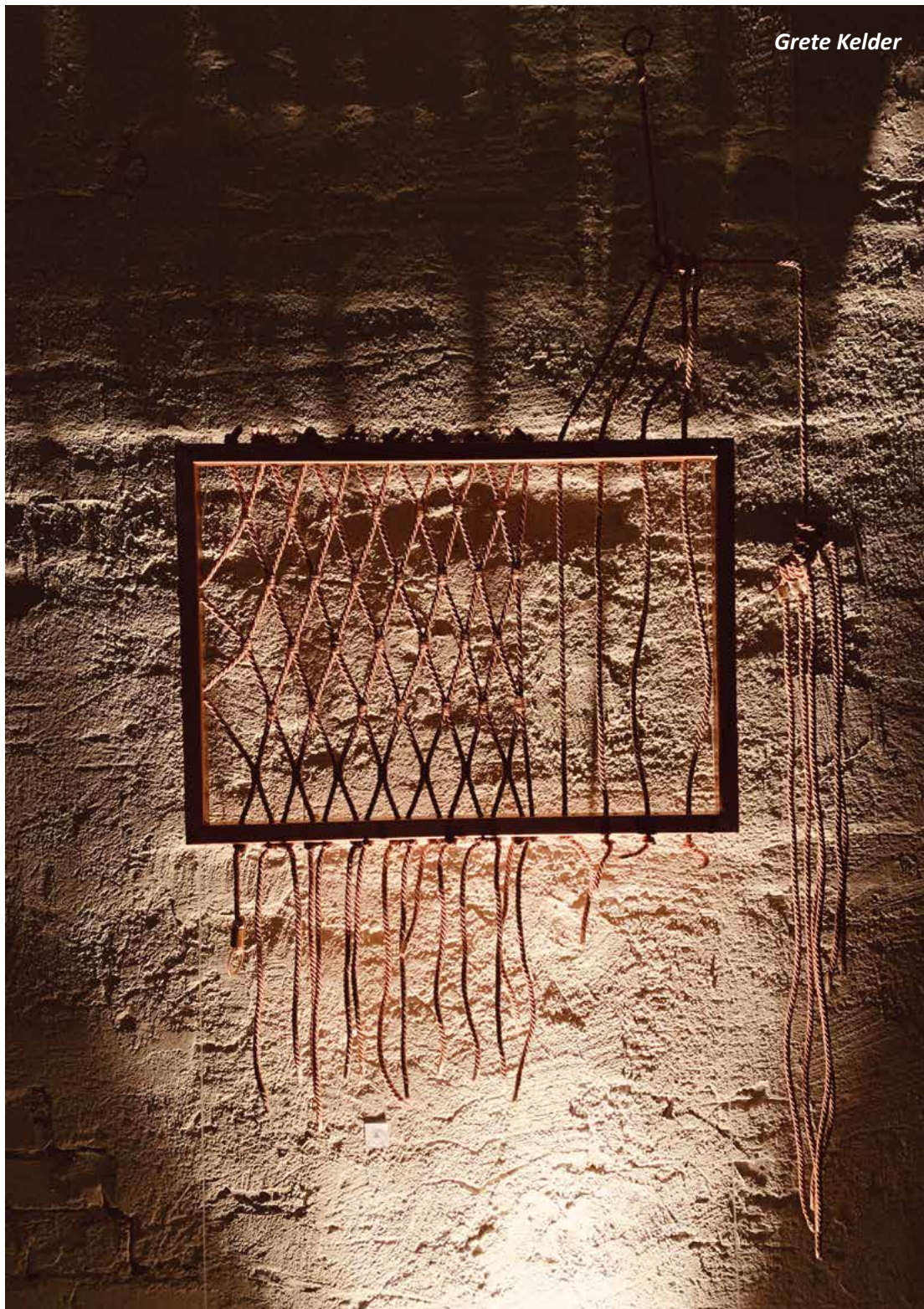
HABRAS

Kangakujundustehnikate meistriklassis valminud kangaste loomisel tekkis sümpaatia esmaspilgul pisut korrapäratuna tunduva tehnika ning võrguliste ja õhkõrnade kangaste ja kudumite vastu. Mõtte edasi arendusena sündis kollektsioon "Habras".

Kollektsioon on inspireeritud ämbliku-võrkudest – nende õrnusest, läbipaistvusest ning lõputuna näivatest mustritest. Omavahel on kombineeritud nii mati ja läikiva viimistlusega kui ka erineva jämedusega lõngad.

Lõpptulemusena valmis kampsun, mis on komponeeritud külluslikest võrgumustritest. Kudum on valminud osaliselt taaskasutuslõngast.

Tehnika: Masinkudumine ja silmkoelised tooted
Juhendaja: Kerly Kaljuste
2020
Modell: Karl Aarne Vihm, Foto: Airika Vettik

Grete Kelder

Grete Kelder**Perhaps Generation**

"Perhaps Generation" räägib tänapäeva noorte elust 21 sajandil, võimaluste üleküllusest. Elutempo on kiire ning kõike ei jõua. Asi on valikutes, mille suhtes me ei suuda otsuseid teha. Seda installatsiooni tehes oli eesmärgiks edasi anda ihaldatud luksust ning suutmatust seda saavutada. Selleks kasutasin värve ja ma-

terjale, mis tekitavad vaatajas vastakaid tundeid. Seetõttu on ka installatsioon lõpuni viimistlemata ning detailid on lähedalt vaadates robustsed. Mul oli võimalus kasutada metallitöökoda, õppisin tundma masinaid ja töövõtteid, millest on kasu edaspidigi ideede teostamisel.

Tehnika: metalltöö, võrgu manipuleerimine
Valmimisaasta: 2019
Juhendaja: Hil Driessen (Haag)

EKA teated koostasid:
autorid, Krista Leesi, Piret Valk

Foto VIVISTOP

VIVISTOP Telliskivi leiutamislaboris

Rahvusvaheline laste ja noorte loovuskiirendite võrgustik VIVITA avas oma lastesõbraliku leiutamislabori VIVISTOP Telliskivi koostöök Eesti Kunstiakadeemia disainitudengitega. VIVISTOP on interdistsiplinaarne stuudio lastele vanuses 9-15. Kunstiakadeemia tekstiilidisaini osakonna ja VIVITA koostöö sai alguse EKA sotsiaalse disaini kursusel, kus koos lastega mõtestati ja disainiti VIVISTOPi Telliskivi uue stuudio keskkond. Tudengid ja lapsed praktiliseerid mängides kaasava disaini printsiipe ning kujutlesid ja kontseptualiseerisid võrdsete partneritena uue stuudio tulevikulahendust. Disainitudengid õppisid, kuidas laste kaasamine aitab kaitsta nende õigusi, toetada laste rolli ühiskonnas ja parandada nende igapäevaelu kvaliteeti.

Arvestades uue stuudio eripära, pakkusid töörühmad välja seitse lahendust, mis varieerusid alalistest ruumistruktuuridest kuni ajutiste ürituste kontseptsioonideni. Lapsed soovisid studios veel rohkem mängida ja aeg-ajalt ka puhata ning enda loomingut eksponeerida. Disainiprotsessist ilmnas ka, et lapsed näevad muretut olekut loova protsessi loomuliku osana.

Kursuse juhendaja ja VIVITA disainer Eva Liisa Kubinyi sõnul veendus ta taaskord selles, et lastele luues on hädavajalik nad

ka disainiprotsessi kaasata. "Selline kogemus õpetab nii disainitudengitele kui ka lastele teineteisega arvestamist ja üksteise kuulamist. Oleme tänulikud oma ala professionaalidele, kes jagavad oma oskusi ja teadmisi lastega. Suhtumine lastesse ja nende kaasamise oskus on läbilõike terve ühiskonna koostöömimise mudelist," ütles Kubinyi, kes loodab, et projektis osalenud tudengid nägid sihtgrupile disainides nende kaasamise vajalikkust.

Projektis osalesid tudengid: Anete Vihm (BA tekstiilidisain), Zane Shumeiko (MA tekstiilidisain), Claudia Marcela Díaz Reyes (MA tekstiilidisain), Carolin Freiberg (MA tekstiilidisain), Grete Rüütmann (MA klaasikunst ja -disain), Kerli Tamm (MA nahakunst, aksessuaari- ja köitedisain), Courtney Beth Daniels (Austraalia), Florence Libon (Belgia).

Kursust juhendasid Eva Liisa Kubinyi ja Vera Naydenova.

EKA pressiteade

Lisainfo <https://www.artun.ee/disainitudengite-ja-laste-koosloomise-voimaluste-uurimine-vivistop-telliskivi-leiutamislaboris/>

ja blogipostitusest medium.com/@vivistop_telliskivi/exploring-the-possibilities-of-co-creation-between-children-and-design-students-of-estonian-235d2b55936e.

PALLASE lõputööd

Victoria Käesel

Trükimustrite loomine Muhu mustrite põhjal. Kavandid moekollektsioonile „Arbuja“

Juhendaja Vilve Unt

Arbuja on eesti folkloorist tuntud kui nõid ja ennustaja, kelle abiga tulevikku kujundada. Samanimelise lõputöö kollektsiooniga soovin tänapäevaste vahenditega kutsuda esile muutusi homses, ahvatledes lähemalt vaatlema eestlaste esivanemate rikkalikku tekstiilpärandit ning märkama kohaliku looduse võlu.

„Arbuja“ koosneb 18 Muhu mustritest inspireeritud trükikangakujundusest ja 15 argisest hõlmikkleidist. „Arbuja“ otsib tasakaalu linnastunud ja maakeskkonna vahel, õuealade ja roheluse keskel elava Karlova linnanoore näitel. Kollektiooni läbivaks mudeliks valisin funktsionaalse ja naiseliku puuvillasest kangast hõlmikkleidi.

Kollektiooni mustrite esitlus toimus 10. juunil 2020 Estonian Fashion Festivali raames etendusel Mood-Performance-Tants, <https://youtu.be/hIW6D6jelBw> videos nähtav alates 00:30.

Victoria Käesel. Autori foto

Marili Järv

Uurimus illustratsiooni kasutamisest rõivakonstruktsioonide loomisel

Juhendaja Kairi Lentsius

See lõputöö uurib tasapinnalise illustratsiooni tõlgendamist rõivaks. Töö koosnes kolmest erineva eesmärgiga etapist. Esimalt valmib illustratsioonidest koosnev animatsioon, mis on projitseeritud vormiotsingu eesmärgil inimkehale. Inimkeha ja illustratsioonide kohtumisel sünnib geomeetria. Nii saavad alguse rõivaste tehnilised kavandid, mis on aluseks lõigete loomisele. Lõiked kohtuvad kangaga. Uurimistöö jooksul läbitud disainiprotsessi lõpuks valmis viiest komplektist koosnev rõivakollektsioon „mar“.

Kollektiooni esitlus toimus 10. juunil 2020 Estonian Fashion Festivali raames etendusel Mood-Performance-Tants, <https://youtu.be/hIW6D6jelBw> videos nähtav alates 10:00.

Marili Järv

Foto Getter Kuusmaa

Yuuki Vähi. Foto Vello Vähi

Yuuki Vähi

Gobelään "Hilisõhtune kohvipaus"

Juhendaja: professor Aet Ollisaar

Vahel on kunstnikul raske oma mõtteid sõnadesse panna. Hommikune kohv on uue, värske päeva algus, kuid sõnastusraskused kuhjuvad õhtusse. Minu hilisõhtune kohvipaus on kujutelmade, mingis teises subjektiivses ajas kulgemise ja antireaalsuse segunemine reaalsega. Vaim on väsinud ja ei jõua enam mõtteid piirata ja suunata. Mul on aega analüüsida ja hulluks minna, kuid samas on vaja kohvi, mis lubab mul veel ärkvel olla. Olla ärkvel, sest on palju veel teha. Tahan selle liigse kohvitamise ja mõtete segasuse panna kirja, leida väljundi tore-dale, õndsale mõttetusele läbi mõtestatud ja kavandatud gobelääni.

Lõputööna valmis gobelään, mis avab minu kui kohvisõltlasest kunstniku mõttemaailma ning annab ka vaatajale võimaluse sellest osa saada.

Maryliis Teinfeldt-Grins

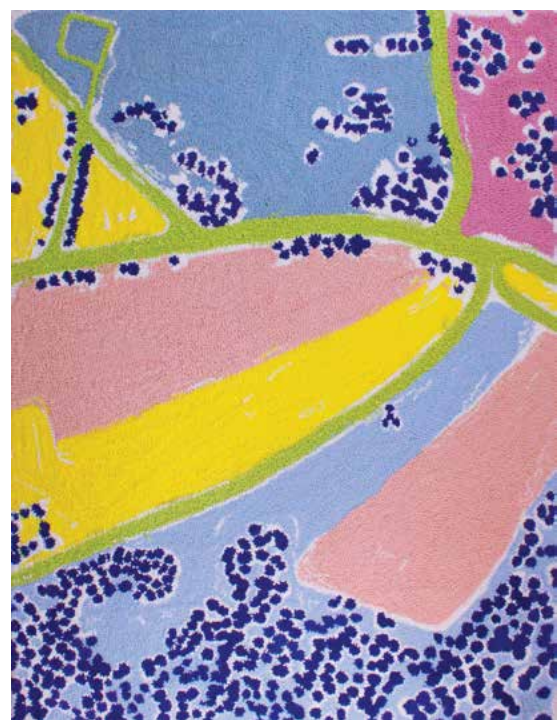
Maastikumälestused.

Üks pilt ja palju lugusid.

Juhendaja: professor Hannes Palang

Maryliis kirjutab oma tööst nii: Minu lõputöö uurib mälu, identiteedi ja maastike puutepunkte. Toon oma lõputöös kokku maastiku ja loojutustuse. Pakun vaatajale ja kuulajale üht maastikukujutist ning mulle oluliste maastikega seotud lugusid. Räägin paar lugu sellest, mis juhtus „mäe otsas“, „prügimäe teel“ või „suurte lautade“ juures. Esitan maastiku kui ruumilist praktikat, lugude kandjat. Sellest saab maastiku olemuse eeldus – maastik on lugu ja ilme.

Vanaema juurde sõites on üks väike ja ümar, aga siiski piisavalt järsk sild. Märk ütleb küll, et enne selle ületamist tuleb kiirust vähendada, aga isa ei tee seda kunagi. Ta teab, et meile meeldib sillalt üle sõites peadega õrnalt vastu lage koksata ja siis pepuli potsatada. Saame ka teist kaudu vanaema juurde sõita, aga sellisel juhul me justkui polekski vanaema juures käinud.

Maryliis Teinfeldt-Grins

Britta Möttus ja Triin Aare töö**Calm Before.** Foto Andrus Kannel

punktide leidmine erinevate autorite disainieelistustes määras suurel määral ka tootepaaride lõpptulemuse. Piiratud materjalivalik mõjutas mööbliesemete vormi- ja konstruktsioonilahendusi ning suunas projektis osalejaid mõtlema ka laiemalt ressursside vähesusele kaasajal ja jätkusuutlikkuse olulisusele disainis. Tudengid kasutasid oma ideede arendamisel nutikalt materjali omadusi, väljapanekus leidis viis erineva funktsiooniga istet ning kooslust täiendasid valgusobjektid. Tekstiilsed tooted tõlgendavad struktuuri- ja vormiotsustuste kaudu puitliistude kõrvutamisel tekkivat rütmi ning lisavad kargetele konstruktsioonidele pehmuse ja soojust. Oluline on kohalikult toodetud materjalide kasutamine – nii pärineb toodetes kasutatud eestimaine villane lõng Muru villavabrikust ja vaibamaterjalid on toodetud Haine paelavabrikus.

Noortele disaineritele annab Põhjamaade suurimal sisustusmessil osalemine hindamatu võimaluse saada oma toodetele otsest tagasisidet messi külastavaltelt professionaalidelt ja huvilistelt. Pallase tekstiiliosakond ja mööbliosakond on Stockholmi mööbli- ja valgustimessil järjepidevalt osalenud alates aastast 2010.

Projektis osalesid Anett Niine, Britta Möttus, Kaidi Mikk, Liisi Tamm, Malle Soosaar, Mandi Puusepp-Kakko, Marge Allik, Mirjam Aan, Olivia Jõgi, Triin Aare. Projekti juhendasid Madis Liplap, Jaak Roosi, Keret Altpere ja Aet Ollisaar.

Üliõpilaste osalemist messil toetas Eesti Kultuurkapital

Rohkem infot: @pallas_stckhlmfair

Pallase disainiprojekt PIIR

**väärtustab koostööd
kohalike tootjatega**

Projektis PIIR pöörasid Kõrgema Kunstikooli Pallas tekstiiliosakonna ja mööbliosakonna kolmanda kursuse tudengid tähelepanu piiridele meeskonnatöös ja disainis. Projekti lähteülesandeks oli kasutada etteantud mõõtmetega puitliiste ning täiendada kooslust tekstiilsete sisustuselementidega. Tooted on valmistatud naturaalistest materjalidest, väikemööbli kujundamisel on kasutatud partnerettevõtte tootmisjääke ning tekstiilidisaini lähtekohaks on kohalike tootjate materjalivalik.

Projektis osalenud tudengid töötasid loominguliste tiimidena, iga disainerite paar seadis endale toodete kujundamisel lähteülesande. Projekti osaks on koostöö disainerite vahel, kokkupuute-

Kollektsioon KARgE

valmis Pallase tekstiiliosakonna kolmanda kursuse tekstiilitudengite silmuskudumise aines ühistööna ning ühendab endas Eesti lambavilla ja tudengite julge fantaasialennu. KARgE missiooniks on väärtustada kohalikku traditsioonilist materjali ning anda sellele tulevik. Kollektsioon näitab Eesti villa kasutamise võimalusi erinevate toodete loomisel mantlist lühikeste püksteni. Kombineerituna linase materjaliga mängitakse tekstuuri ja läbipaistvusega ning pööratakse pea peale tavapärane arusaam villasest kudumist.

Anett Niine, Marge Allik ja Liisi Tamm arendasid kollektsiooni edasi ning esitlesid seda Eesti Moe Festivali etendusel OmaMood. Autorid on kollektsiooni tutvustanud nii: “Oma kollektsioonis soovime rõhuda naturaalsusele ning seetõttu kasutame looduslikult leiduvaid villatööne. Läbiva mustriloomiseks ammutasime inspiratsiooni eesti rahvarõivade kaunistanud horisontaalsest siksakjoonest. Kollektsiooni eesmärk on väärtustada

kohalikku toorainet ja pakkuda villastele kootud esemete uusi väljundeid, luua õhulisi ja mahulisi tekstuure ning kergeid ja voolavaid vorme.”

Kollektsioon pälvis Eesti Moe Festivalil Tallinna Loomelinkubaatori preemia.

<https://inkubaator.tallinn.ee/2020/06/30/ot-seulekandena-toimunud-estonian-fashion-festival-2020-kuulutas-valja-voitjad/>

Kollektsiooni fotod: Signe Milkov

Esikoht konkursilt USAs

Pallase tekstiiliosakonna kolmanda kursuse üliõpilane Marge Allik saavutas ülemaailmsel tudengite gobeläänikonkursil esikoha. Peapreemia sisaldab rahalist preemiat, autori tutvustamist organisatsiooni American Tapestry Alliance kodulehel ja tutvustusmaterjalides ning aastast tasuta liikme staatust. Marge osales konkursil Pallase gobelääniprojekti raames valminud töödega ICE I-III.

Ülemaailmsel tudengite konkursil osalemiseks tuli esitada vähemalt kolme gobelääni fotod, autoritekst ja andmed. Žürii valis tänavu peapreemia vääriliseks Marge Alliku gobeläänide seeria ICE I-III (Jää I-III).

Marge Allik on oma tööde iseloomustamiseks öelnud: “Minu tööd on sündinud käesolevast ajahetkest. Olukord maailmas sunnib aega veetma rohkem looduses ja nautima sealset vaatamängu. Loodus on imeline kunstnik, kes mängleva kergusega maalib kauneid mustreid maale, veele ja õhku. Oskata ainult märgata. Praegune sunnitud maha astumine igapäevaselt karussellilt toob fookusesse lihtsad ja loomulikud asjad ning vajadused. Loodus õpetab meid taas nautima ja hindama enda loodut. Minu tööd on inspireeritud kevadisest loodusest. Ajast, kus päevane päike tõukab loodust liikuma ja öine külm sunnib taas tarretuma. Sellistel hommikutel võib tardunud veesilmadel näha kõige kaunemaid maalitud mustreid pakkumas täiuslikku esteetilist naudingut. Need teosed on imelised ja siiski vaid ajutised, piirdudes mõne lühikese tunniga, et seejärel kaduda igavikku ning taas ilmuda oma kordumatus vormis.”

Konkursi žürii tõstis Marge Alliku tööde puhul esile kõrget tehnilist taset ja väga

head kavandi edasi andmise oskust gobelääntehtnikas.

Sel aastal osales konkursil neli Pallase kolmanda kursuse tekstiilitudengit, osalenute töid tutvustavad artiklid avaldatakse veebilehel augustis 2020. Tööd valmisid professor Aet Ollisaare juhendamisel kolmanda kursuse õppeaine “Piltvaip. Erialaprojekt” raames.

American Tapestry Alliance korraldab rahvusvahelist üliõpilaste konkursi alates 2006. aastast, kõigi võitjate töödega saab tutvuda organisatsiooni veebilehel. Varasematel aastatel on esikoha pälvinud USA, India, Läti, Suurbritannia, Lõuna Korea, Kanada ja Austraalia üliõpilased.

2019. aastal jõudis konkursi nominentide sekka Pallase üliõpilane Mari-Triin Kirs gobelääniga “Kodu”.

Marge Alliku tööde kohta saab rohkem infot siit: <https://americantapestryalliance.org/awards/ata-international-student-award/ata-international-student-award-winners/2020-marge-alik/>

Kohalikust villast

Kõrgema Kunstikooli Pallas tekstiiliosakonna ja Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu (ERKL) koostöös toimus konkurss, mille eesmärgiks oli tunnustada tudengite uudseid ideid kohaliku materjali kasutamisel tootarenduses.

Konkursile esitatud tooted valmisid Pallase tekstiiliosakonna kolmanda kursuse tudengite silmuskudumise aine raames (juhendajad Kristina Paju ja Maarja Tamjärv), osalejad pakkusid välja lahendusi Eestis kasvanud lammaste villast kohalikes villavabrikutes toodetud lõnga kasutamiseks silmuskootud toodetes. Kõik osalejad esitasid žüriile aksessuaaride kavandite komplekti ning vähemalt ühe materjalist teostatud aksessuaari. Tooted on mõeldud müümiseks Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu uues Kaarmanni kaupluses, kus septembris toimub konkursi töödest ka väljapanek.

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liit pani välja stipendiumifondi suurusega 1000 eurot, konkursi žüriisse kuulusid Liivi Soova (ERKL), Liina Veskimägi (ERKL), Aet Ollisaar (Pallase tekstiiliosakonna professor), Kadi Pajupuu (Pallase tekstiiliosakonna dotsent), Kairi Lentsius (Pallase moe valdkonna lektor) ja Siiri Nool (Pallase vilistlane). Lisaks osales žürii töös eksperdina Pallase tekstiiliosakonna villa rakendusuuringu juht Liina Kool.

Esitatud toodetest valis žürii välja kaks komplekti:

Paula – peakate, mis koosneb peapaelast ja mütsist, autor Liisi Tamm. Kudumite materjal on Eestis kasvanud

Žürii märkis selle toote puhul ära funktsionaalsusega arvestamise ning töi välja, et tegemist on detailideni läbimõeldud tootega, mis on kohe müügilvalmis.

Nutikindad KLIK – autor Marge Allik. Nutikindad annavad võimaluse kaasaegseid tehnoloogilisi lahendusi kasutada talvises oludes, ilma et tekiks vajadus kindaid käest võtta. Kinnaste nimetissõrme ja pöidla otstes olevatest avadest on võimalik sõrmi hõlpsasti välja lükata, kuid

kinnas kaitseb kätt siiski otsese külma ja tuule eest. Naturaalne materjal on pärast silmuskudumist vanutatud, kindaid on võimalik toota erinevates värvi- ja mustrikombinatsioonides ning suurustes.

Žürii märkis selle toote puhul ära tooteidee selguse ja ajakohasuse, samuti hea materjalivaliku ning teostuse.

Mõlemad autorid pälvisid esitatud tööde põhjal Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu stipendiumi 500 eurot, millele lisandub tootmise kulude katteks 500 eurot peale esimese partii müügile jõudmist.

Lisaks märkis žürii ära kaks toodet. Anett Niine sall-krae Sampsik puhul toodi välja et tegemist on väga stiilse kohaliku lambavilla kasutusvõimalusi tutvustava tootega, millel on palju edasiarendusvõimalusi. Malle Soosaare disainitud silmuskudumit ja nahka ühendav lips annab võimaluse rikastada käsitööpoodide valikut meestele mõeldud toodetest, mis tavapäraselt pole väga lai. Mõlemad autorid on samuti oodatud läbirääkimis-

tele Eesti Käsitöö Liiduga oma toodete edasiarendamise ja müügivõimaluste osas.

Konkursi töödega sai kuni 25. jaanuarini tutvuda Pallase galeriis Noorus, kus ka vaatajad said enam meeldinud tooted ära märkida. Publiku lemmikuks valiti ülekaalukalt Anett Niine tooteseeria Sampsik.

Vaate konkursitööde väljapanekule. Esiplaanil Anett Niine ja Liisi Tamme tööd.

Valga politseihoone

Võistlusülesanne

Loodavad kunstiteosed kavandatakse Valga politseihoone esimese korruse eesruumide seintele. Kunstiteoste paiknemisalad on määratletud lähteülesande lisades. Plaanidel ja seinavaadetes on kunstiteoste võimalike asukohtadena näidatud kahte seinapinda – need mõlemad seinapinnad tuleb täita kunstiga.

Taiesed peavad esindama Eesti kunsti hetkeseisu ja olema sobivad ning kohased antud hoonesse nii oma materjalide valiku kui ka teemakäsitlemise poolest. Märksõnadeks on **kaasaegsus, esinduslikkus, inimlikkus ja turvatunne**. Teosed võivad ühendada erinevaid kunstiliike, -vorme ja materjale. Loodavate taiese tehnika ja materjal on vaba.

Kavandi esitamise tähtaeg
25. august 2020

Käimasolevate kunstikonkursside info asub Riigi Kinnisvara kodulehel

<https://www.rkas.ee/et/hanked-ja-konkursid/kunstikonkursid>

Kunstikonkursid

Tabasalu riigigümnaasium

Võistlusülesanne

Otsitavad taiesed peavad esindama Eesti kunsti hetkeseisu ja olema sobivad antud hoonesse nii oma materjalide valiku kui ka teemakäsitlemise poolest. **Kunstiteos võib kajastada vabalt valitud teemat või probleemi, ent peaks olema kaudselt seotud noorte, nende ees seisvate valikutega, hariduse või ühiskonnaga.**

Teosed võivad ühendada erinevaid kunstiliike, -vorme ja materjale, ent ei tohi olla ajutise iseloomuga. Loodava taiese tehnika ja materjal on vaba. Muuhulgas on oodatud: maal, foto, graafika, mosaiik, metallikunst ja klaasikunst või nende omavaheline kombinatsioon. Interaktiivse taiese puhul ei tohi kunstiteos tekitada häirivat valgust ega müra, mis võiks segada õppetööd või muidu töist meeleolu.

Teose asukohtadeks on koolihoones ettenähtud 3 seinapinda. Kunstikonkursile esitatav kavand peab pakkuma lahendust kõigile kolmele seinapinnale. Kogu paiknemisala ei pea maksimaalselt taiesega täitma, kuid kindlasti peab planeeritav taies olema nähtav ja mõjus.

Kavandi esitamise tähtaeg
21. oktoober 2020

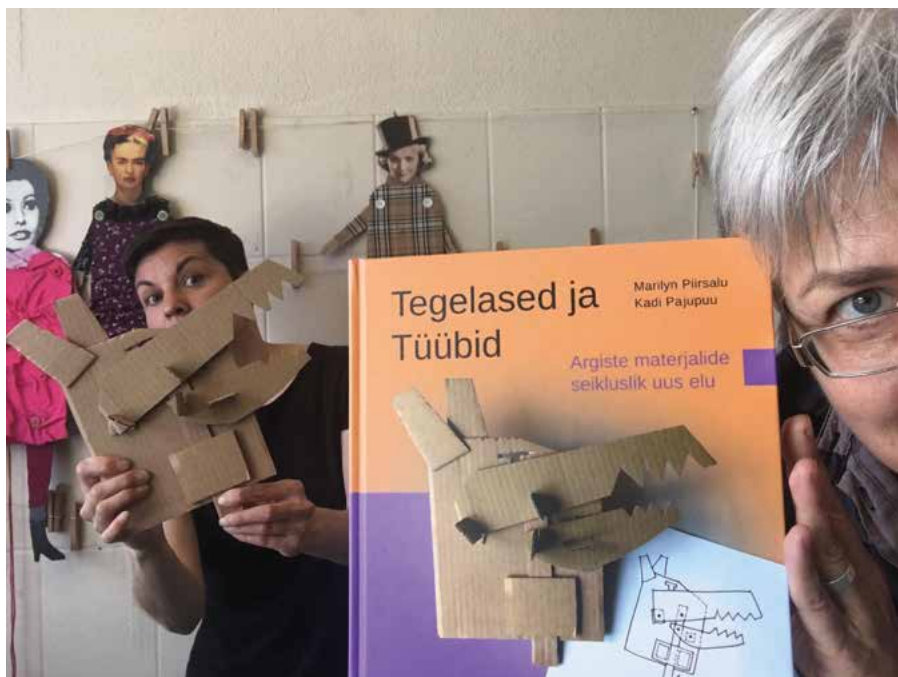
Tulika 37 majutushoone

Kunstiteose kontseptsioon võiks sobitada muidu rangesse interjööri ja olla positiivseks ning meeleolukaks tervituks hoonesse sisenemisel.

Kunstiteos hakkab paiknema helehalla värvitooniga viimistletud kiviseinal. Kunstiteose maksimaalsed mõõdud võivad olla 2950 mm x 2500 mm. Teos ei pea täitma kogu ettenähtud ala, kuid kindlasti peab planeeritav taies olema nähtav ja mõjus. Teoste loomisel võib kasutada nii tasapinnalist kui ka ruumilist lahendust, viimasel juhul võib maksimaalne etteulatus olla 200 mm. Taiese maksimaalne lubatud kaal on 50 kg/m².

Kavandi esitamise tähtaeg
22. september 2020

Tegelased ja Tüübid

Marilyn Piirsalu ja Kadi Pajupuu tegid Püsi-kodus!-ajal raamatu meisterdamisprojektidest, milles on rõõmu ja väljakutset väikestele ja suurtele, koos ja omaette.

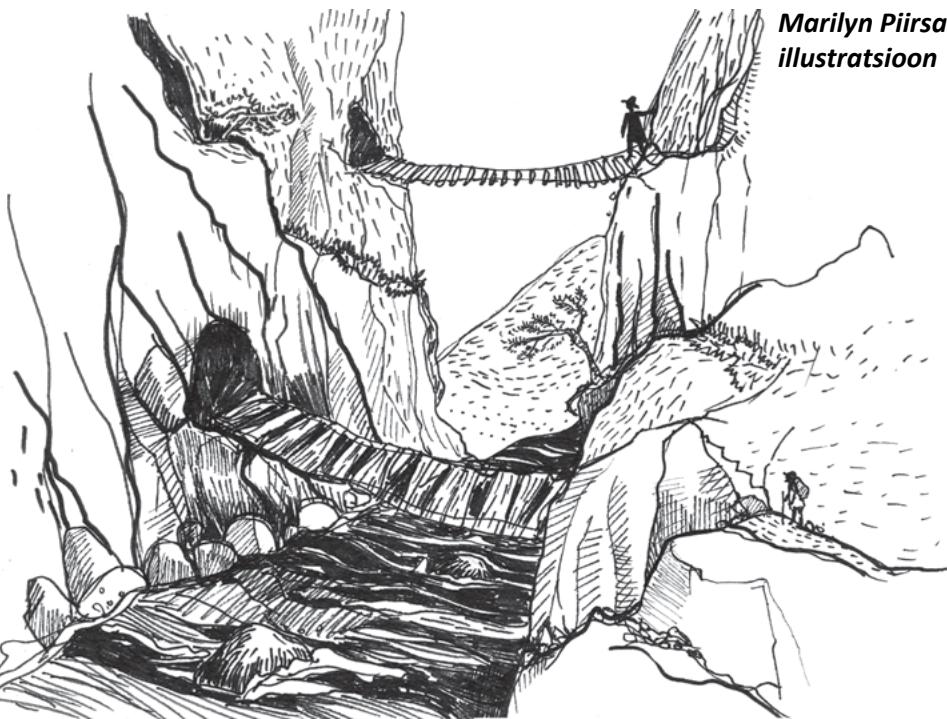
Siin on õpetusi, kuidas teha tegelasi munakarpidest, tüüpe, keda paneb liikuma nukkvõll ja olendeid, kes peituvad üksikuks jäänud kindas. Kasutatud on argiseid materjale ja lihtsaid töövahendeid. Tulemuseks on objektid, milles on teatrailsust, vormimetamorfoose ja mehaaniliste ülekannete loogikat. Liikuvate

osadega teemad on tähistatud autorite poolt leiutatud sõnaga: papimobiil – viitega liikumisele ja materjalile. Paarkümme originaalset projekti on tähistatud raskusastme järgi märksõnadega: täitsa lihtne, nõuab keskendumist ja väljakutse.

Raamat on varustatud tegemisjuhiste ja joonistega. Teemakohased pildid, mille autor on Marilyn Piirsalu, kutsuvad meisterdajaid kaasa mänguilmadesse, kus tegutsevad Tegelased ja Tüübid. Mida kõike võib mängida endaloodud tegelastega!

Meisterdamine arendab käteosavust ja fantaasiat ning toetab leidlikku hakkamasaamise vaimu.

Marilyn Piirsalu
illustratsioon

ETeKLi liikmete ümmargused sünnipäevad 2020

Virve Aben 02.01. 90

Pilvi Blankin- Jones 13.01. 65

Maasike Maasik 26.01. 75

Heleri-Alexandra Sits 07.03. 35

Bruno Tomberg 29.03. 95

Triinu Pungits 18.04. 40

Triin Talts 24.04. 30

Lea Koldmets 07.05. 55

Tiiu Baldwin-Jaanisoo 28.05. 55

Ilme-Anu Neemre 22.06. 80

Silja Lamp 13.07. 70

Kaire Tali 03.08. 60

Aili Jung 21.08. 65

Merle Suurkask 01.09. 50

Heli Karu 13.09. 75

Tiina Puhkan 15.09. 55

Mari Aakre 22.09. 80

Mari Haavel 07.10. 50

Eve Selisaar 26.10. 65

Malle Antson 06.11. 70

Katarina Kruus 07.11. 25

Einike Soosaar 10.11. 50

Aili Kivioja 16.11. 75

Õnne!

Pilvi Blankini töö näitusel Vabadus.
Foto Madis Liplap

EteKL
estonian
textile artists'
association

Koiliblikas nr 57

on Eesti Tekstiilikunstnike Liidu leht.
www.tekstiilikunst.ee
facebook – Eesti Tekstiilikunstnike Liit

Kallid kolleegid! Makske
liikmemaksu!
Eesti Tekstiilikunstnike Liit
SWEDBANK
a/a EE332200 221013989379